

[מוגש: הנב' רחל הבר תח' אשת הרב אברהם ישעיהו הבר זצ"ל בפרק יומן מחיו ארוכי המעש]

80. חוקר כליות

והתרום הצדיק הזה גם הביא לילדה מותנה. במהלך רוב שעת הביקור שלנו היא הייתה עסוקה במתנה וזה היה כל כך טוב. בתחילת היא לא ממש הבינה מה טיבת של כל הפמליה שפרצה לה לחדר ואולי גם קצת נבהלה אך המשחק החדש הסיח את דעתה, הגיעו את החששותיה".

"ואיך היא?'" המשכתי להתעניין, מכירה את הילדה מלפנים. "פלא בתגלוותנו. את מכירה אותה. עד לפני כמה ימים היא הייתה אפורה פנים, חלה וכוכיה. אפילו משחכים לא ענינו אותה, כל חלומותיה הסתכמו ברצון לשנות כוס מים וعصישי היא ברוך ד' חזרות לחיים. הלחים שלא ורודות, על השידה לידה מונח בקבוק מים וסוף סוף משחכים של ילדים מענינים אותה. רק המוחשנה על כך גורמת לדמעו. הרב שפיים וכל תורמי הכליה ואחרים זוכים להיעשות בשותפים למעשנה בראשית ולקיים את העולם כפשותו!".
בUTIL הינה נרגש ואני הctrופטי להתרגשות. יתר הנסעה עברה עליינו בדמיונה כשל אחד שקו במוחשנותיו.

בית החולים 'שנידר'. עליינו לקומה 4 אל מחלקת 'טיפול נמרץ ילדים'. עמדנו בפתח, נשמעים לרוגע את האורי. טיפול נמרץ - מחלוקת עצובה ומעיקה עבו רוב המאושפזים ובני משפחותיהם. אוירה קשה שוררת בחדר משפחות. אנשים דוגמים ולחוצים. אבל, ישנו חדר אחד בודד הדומה במוחתו לחדר במחלקת ילדים. חדרה של פ. מושתלת טרייה, שכחה להיוולד מחדש. החדר 'שלנו'.

*

כאשר נערכת תרומת כליה לילד בבית החולים 'שנידר', שני הניתוחים נערכים בבית החולים 'שנידר' ולאחר מכן מועבר להמשך אישפו בבית החולים 'בלינסון'. 'שנידר' ובלינסון' הינם מרכז רפואי אחד השוכן בשני מבנים נפרדים. בין שני הבניינים מפheid מרחק של כעשרה דקות הליכה ומגיעו שבאים שלאחר הניתוח התרום עדין חלש, כשהוא מגיע לבקר את הנתרם שלו הוא מתנדיר בכיסא גלגלים ולא מעmis על עצמו את מאמצ ההליכה.

*

ברגעים בהם עמדנו בפתח המחלקה הלהקה וקרבה דמות מקצת המסדרון. בתחילת הייתה מוטשטשת אך ככל שהקרבנה הלהקה והתבהרה - רב אהרון שפי, איש יקר, צער, חסידי המתגורר בביית עליית.

רב אהרון? התרום? קרב אליו בהליכה על רגליו? היינו בטוחים שיגיע בכיסא גלגלים ופתחום בא האיש ברגלו? עצם המציאות הזאת הייתה מרגשת, היא סירה על החלמה מהירה, על תחושה טובה, על נתינה שבורא עולם עוטף באהבה. מול דמותו המתקרבת של הרב שפי לא עצר בעלי בעצמו, והוא פסע לכינויו ולענין המצלמה חיבק אותו בחום, מניח לדמעות לזרום שוב על פניו.

יחד נכנסו השניים אל מחלקת טיפול נמרץ ילדים כאשר אשת התרום ואני - נשארות בחוץ. לא רצוי שישחו מייד הרבה אנשים בחדרה של מושתלת טריה. ערכנו בינו היכרות. התרגשנו לגלות שהיא הייתה מורה שלא לפניה שנים רבות וכעת היא מורה שלי בכך שהיא מלהקת העצומה הזאת. יחד העברנו בחוץ את זמן המותנה.

*

"נו, מה היה שם?" שאלתי
בסקרנות את בעלי בדרכו
חזרה הביתה. הוא לא
הצליח להירגע. "זה היה
כמו לראות תחיה המתים בעיניים

